

"Fesubhanallah! Yüzün o küçük sayfasında nasıl gayr-ı mütenahi nişanlar derc edilmiştir ki, gözle okunur da nazarla, yani akılla görülmez." cümlesini açıklar mısınız?

Mesela, her gün gördüğümüz, ama manalarını tefekkür etmediğimiz bir çiçek üstünde Allah'ın sayısız isimleri tecelli ediyor ve nakışları ile kendilerini bize ilan ediyorlar. Biz çiçeği maddi gözümüz ile görüyoruz, lakin çiçek üstündeki İlahi mesajları akıl gözümüzle görüp okumuyoruz. Bu manayı; **"basar görüp de basiretin görmemesi"** şeklinde formüle edebiliriz.

Bir şeyi maddi gözün görmesi yetmiyor, o görmenin arkasında akıl ve basiretin de işlemesi ve tefekkür etmesi gerekiyor. **"Gözle okunur da nazarla, yani akılla görülmez."** ibaresi bu anlamdadır.

İnsanın yüzündeki nişaneler ise, Allah'ın isim ve sıfatlarının tecellileridir. Yani Allah'ın varlığına ve birliğine işaret eden tevhit mühürleridir. On beş yirmi santimlik bir yüz alanında, Allah, sayısız insan sureti çiziyor. Üstelik hiç birisi diğerine benzemeden ve birbirine karıştırılmadan çiziliyorlar.

Her insanın kendine ait bir simasının olması bir mucize, bir nişane, bir alamet değil de nedir acaba? Bir insana bir sima verileceği zaman, bütün verilmiş ve verilmemiş simaların nazardan geçirilmesi veya ilimde tutulması gerekiyor. Yoksa simaların birbirine karıştırılması ve benzetilmesi kaçınılmaz olur. Bu da Allah'ın sonsuz ilim ve iradesine mükemmel bir nişanedir. Yani bir insanın simasına baktığımız zaman, orada Allah'ın sonsuz ilim ve irade sıfatları güneş gibi parlıyor. Ama maalesef, maddi gözümüzle o simayı gördüğümüz halde, akıl ve basiret gözümüz ile o manayı yakalayıp okuyamıyoruz.